

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.771/2010/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. Böszörményi-Nagy Krisztina ügyvéd ügyintézése mellett a Böszörményi-Nagy Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. H. Zs. irodavezető által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen - amelynek a pernyertessége érdekében a beavatkozott neve (címe) beavatkozott - személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 11.P.20.199/2010/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10 000 (tízezer) Ft másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban megjelölt módon és határidőn belül - 36 000 (harminchatezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A **X Kft.** tagjai a felperes és a volt házastársa. 2003. december hó 31. napján az alperes által szerkesztett és ellenjegyzett módosító okirat szerint a társasági szerződés V.13. az alábbiakra módosult: „A szerződő felek 5 évi időtartamra a társaság ügyvezetőjének, felperes neve (sz.: ... an.:) szám alatti lakost és **V-né Cs. E.** (an.:.....) szám alatti lakost választották meg. Az ügyvezetők a szerződés szerint önállóan képviselik, illetve a céget önállóan jegyzik, a munkáltatói jogokat a felperes gyakorolja.”

A változásbejegyzési kérelemben **V-né Cs. E.** ügyvezetői tisztségének bejegyzését 2003. december hó 31. napjától 2008. december hó 31. napjáig kérték a benyújtott nyomtatvány szerint, ám a felperes vonatkozásában elfogadó nyilatkozat, bejegyzési kérelem nem készült. A Megyei Bíróság, mint Cégbíróság Cg.14-09-304195/34. számú végzésével hiánypótlást rendelt el, amire az alperes a változásbejegyzési kérelmet ismételten elkészítette, a felperes esetében az ügyvezetői jogviszony kezdeteként 2000. június hó 9. napját, annak végéül pedig 2005. június hó 9. napját jelölte meg, ez ennek megfelelően is került bejegyzésre a cégnyilvántartásba.

A tulajdonostárs **V-né Cs. E.** kérelmére a cégbíróság 2005. szeptember hó 27. napján a felperes ügyvezetői tisztségét törölte a határozott idő lejárta miatt. 2005. november hó 28. napján a felperes képviselőjében az alperes kérte az ügyvezetői minőség visszaállítását 2008. december hó 31. napjáig, amely kijavítás iránti kérelmet a Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a 64. sorszámú végzésével elutasította, mert az arra nem jogosulttól származott. A felperes fellebbezése folytán a Ítéletábrla az első fokú végzést helybenhagyta, majd a felperes felülvizsgálati kérelmét a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága elutasította.

A felperes a keresetében a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes nem a tőle elvárható gondosság mellett végezte ügyvédi tevékenységét és ezzel kárt okozott, bocsánatkérésre is kérte kötelezni az alperest a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján ... Megye bármely napilapjában közzétett fizetett közleménnyel, valamint a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének e) pontja alkalmazásával 300 000 Ft nem vagyoni kártérítést is követelt az alperestől.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, a beavatkozó érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a 11. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg az államnak az illetékes állami adóhatóság felhívására 18 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket és 15 napon belül az alperesnek 15 000 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdésében biztosított védelem alá nem volt vonható a felperes azon sérelme, hogy az alperesi magatartással okozati összefüggésben a **X Kft-ben** a képviselői jogát a cégnyilvántartás nem tüntethette fel, ezáltal neki mint ügyvezetőnek a szavahihetősége kétségessé vált, mert másfél évig ismerősei előtt nem tudta igazolni a képviselői jogát. A személyhez fűződő jogok törvényi védelmének abszolút jellegét nem lehet kiterjesztően értelmezni, az ügyvezetői tisztség feltüntetéséhez való jog nem tartozik a személyiségi jogok körébe, főként nem a törvény által védeni rendelt körbe. Az ügyvezetői tisztség valóban egy személyhez kapcsolódik, ám annak megléte vagy hiánya nem vonható a személyiségi jogok körébe, ezáltal a felperes által sérelmezett esetleges alperesi mulasztás nem áll összefüggésben a felperes bármilyen személyhez fűződő jogával, amiért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes által hivatkozott nyomozás még a tisztsége megszűnése előtt indult, ezért ennek a perben nem volt jelentősége. A felperest a peresztessége miatt kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére és a le nem rótt kereseti illeték megtérítésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást kérte. Állította, hogy az ügyvezetői tisztség feltüntetéséhez való joga a személyhez fűződő jogok körébe tartozik, ezért ez okból a keresete nem lett volna elutasítható.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte a felperes személyiségi jogsérelmének hiánya, valamint az alperes magatartásával fennálló okozati összefüggés hiánya miatt.

Az ítéletábra a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, amiből az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helyes következtetéseket vont le, azzal az ítéletábra maga is egyetértett.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az ügyvezetői tisztség feltüntetéséhez való jog kívül esik a személyhez fűződő jogok körén, ezért annak megsértése esetén nem alkalmazhatóak a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdésében írt objektív és szubjektív szankciók sem. A felperes a másodfokú eljárásban a Ptk. 76. §-ában konkretizálta a sérelmére elkövetett jogsértés jellegét, amellyel összefüggésben megint csak az mondható el, hogy az általa megjelölt jog a személyhez fűződő jogokat megillető védelemben nem részesülhet, ezért a felperes keresete nem volt teljesíthető.

Annyiban helyesbíti csupán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolását, hogy az alperes javára történő perköltségfizetés alapja a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, e tekintetben ugyanis nem állt összhangban az első fokú ítélet rendelkező és indoklási része.

A leírtak miatt az ítéletábra a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta az előbb írt helyesbítést leszámítva lényegében annak helyes indokai alapján a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is figyelemmel.

A felperes a fellebbezési eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperes javára másodfokú perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján határozta meg a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapuló teljesítési határidő mellett. A beavatkozónak költsége a fellebbezési eljárásban kifejtett tevékenység hiányában nem merült fel, ezért ennek kérdésében rendelkezni nem kellett. A peresztes felperes az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta miatt - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja - le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket ugyanezen törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles külön felhívásra megtéríteni.

D e b r e c e n, 2011. március hó 3. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, dr.
Riczu András s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő